

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Cu 1. Octombrie v. se începe prenumerațiune nouă la „Telegraful Român”. Condițiunile în fruntea foaiei.

Atențiune.

Nu vrem să ne ocupăm de astădată cu necasurile noastre. Sîntem dați la o parte de acei compatrioți cari în trufia lor au luat singuri asupra fericirea patriei, prin mijlocul unificării naționalităților deocamdată în Ungaria. Ei, bine, vor ajunge nu vor ajunge la ținta dorită de ei în direcțiunea aceasta, astăzi nu ne preocupă.

Compatrioții de care ne este vorba sînt mai înțelepți de cum sîntem noi compatrioții lor, cel puțin ei așa cred. Ei se aibă răspunderea întreagă despre modul cum se și ferească patria lor și a noastră, dacă cumva ne mai suferă o numim și noi a „noastră”.

Ceea ce ne îndeamnă a striga atențiune! este că asupra acestei patrii, pe care compatrioții maghiari o administrează, se ridică o mulțime de calamități, la cari noi nu avem altă parte, decât că pe lungă excluderea dela viața publică cu care ne onorează, avem se le purtăm consecuențele, cel puțin, alături cu ei.

Împregiurarea aceasta din urmă este dar deamă și de atențiunea noastră.

Scim, că mulți locuitori ai Ungariei au părăsit vetrele părintesci și mulți le mai părăsesc. Causa este sărăcia, nu mai încapă îndoială, căci de bine nu fuge nimenea. Causa părăsirii vetrelor părintesci, sărăcia, s'a discutat și în diarele compatrioților maghiari, dar este știut că dela discuțiunea în diare până la vindecarea răului este o cale foarte lungă. Calamitatea deci este nedelăturată, există încă și fiind că există, pricinuesce un reu din care nu se poate deduce nici o fericire.

Casuri ca cel dela Kopolnas, în care un executor de dare a avut un sfârșit tragic, este un cas rar și am dori să fie cât de rari casurile de felul acesta, s'au să nu fie de loc. N'am mai auzit despre alte care să fie asemenea acestuia, dar scim că povara impozitelor și a încasării lor apasă greu asupra acelor ce abia agonisesc atîta, ca să și poată muta viața de pe o țî pe alta. De vre-o ușurare pentru acești apăsați de soarte, nici pomenire. Din contră să ne temem, că preste câteva zile bugetul pe anul viitoriu ne va descoperi sporiri nouă date, pe când luatele, pentru noi cel puțin, sînt a se căuta cu microscopul.

Afacerea dela Tisza Eszlar planează, acuși va fi anul, ca sabia lui Damocles asupra țerei. Nu se alege la un feliu, din contră s'a tăgătat în dreapta și în stînga până, cum dice „Budapesti Hirlap”, s'a făcut o cestiune evreească din ea. Judecatorii înșiși se învinuesc reciproc de semiți și antisemiți și au adus treaba încît pe aci se compromită justiția ungurească. Și aceasta, de și este o calamitate mare, totuși nu e cea mai mare până când va rămîne pe terenul discuțiilor academice. Când însă păreriile presei externe cum se cam vedă acum vor străbate cu ideea că justiția țerei nu este în stare se descurce în curcături cum e și cea dela Eszlar, prea lesne se pot ivi și de acele, care se ceară amestec strein intervențiune cum bună oară amenințau chiar diarele unguresci când cu cestiunea evreească în România. Câte mai sînt cu puțință din încurcături de aceste nedescurcate în grabă, ne putem închipui, dacă vom cugeta că odată era gata se izbucnească chiar la Tisza-Eszlar ceva ce seamănă cu alungarea Evreilor.

Administrațiunea drumurilor de fer a făcut un fiasco cu casul dela Esseg, încît se ferească D-zeu pe călătorii pe drumurile noastre de fer de alte fiascuri, care costau vieți de oameni, cum a constatat acesta...

Sînt calamități acestea, toate și nu prea recomandă pe singuri fericitorii patriei infalibili în patriotism. Însă casul dela Pojon despre care făcuserăm și noi o palidă înștiințare în nrul trecut le întrece pe toate.

Ce s'a întemplat la Pojon vor afla cetitorii la alt loc. Aici va fi de ajuns, dacă vom spune că miliția a trebuit se intervenă energic și guvernul a fost silit a pune cetatea și ținutul într-o stare excepțională, care la noi se numesce stare de asediu.

Ei bine, calamitatea aceasta din urmă și „P. Ll.”, dar în sfârșit și mesura statului sau a stărei de asediu demonstrează că acolo avem de a face cu simptome anarhice.

Dar altă împregiurare și mai remarcabilă pentru situațiune. „Pest. Ll.” comentând mișcarea din Pojon amestecă și o alusiune profetică care am dori să rămână mincinoasă. „P. Ll.” dice că și în anul 1848 cetatea inteligentă (Pojonul) s'a distins mergînd în fruntea civilizațiunei cu o faptă de felul celei dela 28 Sept. n. Va să dică, după „P. Ll.”, am fi în ajunul unei mișcări mai generale și Pojonul este cetatea care are rolul se dea signalul. Cum sînt spiritele astăzi în lăuntru și în afară cuvintele aludătoare a le oficiosului budapestan sînt grele cuvinte. Să nile însemnăm! Tot „P. Ll.” se bucură de altă parte că escesele anti-jidovesci nu s'au întemplat în comitate maghiare, cu toate că îndigată cu parul și proprietărimii celei mari și clerului celui bogat (catholic) se se ia pe seamă ca nu mai tîrziu escesele comise ađi contra Evreilor se se întorcă asupra proprietarilor mari și asupra mănăstirilor catolice. „P. Ll.” asigură, a ave informațiuni că țerănimea din părțile Pojonului s'a și exprimat în înțelesul acesta încă pe timpul când a vădut cele dintăi placate anti-jidovesci înainte pe părții Pojonului. De tot remarcabil este că „Pest. Ll.” aruncă vina la escesele din Pojon indirect asupra

Germaniei, dicînd că a vădut cercurare, prin care se provoacă poporațiunea, în termeni agitatori contra Evreilor, a aduna bani și ai trimite în Germania la reuniunea antisemitică internațională. Acolo ar fi dar cuibul rătăcitorilor și în ideea aceasta „Nemzet” organul guvernului din Budapesta spriginesce pe „P. Ll.” când dice, că antisemitismul în Ungaria este import german (Nr. din 30 Sept.).

Din cât putem și noi pătrunde în lucrurile politice, așa vedem, că unica aliată a monarhiei austro-ungare este Germania. Este adevărat, că diarele citate nu vorbesc de guvernul Germaniei. În împregiurări normale însă staturile sînt identice cu guvernele, sau cel puțin se identifică. Și noi nu credem că guvernul din Berlin va fi indiferent, când va vedea că se gratifică Germania cu insinuări fie numai de banuală. Dacă aceasta consimte sau nu cu prigonirea Evreilor și în fine și cu a naționalităților din monarhie, noi nu scim. Scim că mai deuneșile organele lui Bismarck au dat aspre lecțiuni partidei germane de dincolo de Laita pentru că este implacabilă față cu Slavii de acolo.

Dar să dicem că Bismarck și prin el Germania cugetă altfelu despre Ungaria, fiind că este Ungaria, și fiind că Ungaria e guvernată de dl Tisza și partida lui și nu vrea să știe când e vorba de Ungaria decât de Maghiari: oare se potrivesc insinuările lui „P. Ll.” și „Nemzet” contra unei aliăte cum este Germania?

Nu luăm în scutiță nici pe Bismarck nici pe Germania, pentru că n'au lipsă de spriginul nostru: ne gîndim însă, că fiind de o parte popoarele din monarhia austro-ungurească în ferebere în care sînt, de altă parte dănd Maghiarii dela guvern prin organele lor aliăte monarhiei așa fără milă cu piciorul, — în ce vor să se rađime monarhia la eventualitate neprevădută.

Și eventualitățile neprevădute nu sînt eschise de loc, chiar și dacă nu

FOIȚA.

O rugăciune*)

— Novelă. —

De Carmen Sylva.

Ei ședeau la oaltă lungă un gard viu plin de flori, privinduse cu ochi mari și închinînd din cap.

— Da, — dîse băiatul, — bunica știe aceasta sigur; ea dice, că mama mea a fost foarte păcătoasă, și eu trebuie să mă rog lui Dumnezeu în toată viața mea ca ea să nu ajungă în iad, ci din purgatoriu — în ceriu.

— Va fi și foarte frumos, Raoul, când pe tine te vor hirotoni întru preot; atunci eu îți voi ține lumina și mama îmi va face o rochie albă și în catedrală chorul va cînta minunat.

Ochii copilului deveniau tot mai mari. Băiatul privea meditînd înaintea sa.

— Dar atunci nu te voi putea lua de soție, Editho!

*) „Familia”

— O! asta nu mă spărie. Atunci eu m'oiu face călugăriță, că nu vreau să fiu nici odată muera altuia.

— Ear eu mă voi muta la tine, Raoul, și voi conduce economia ta de casă, — sună de dincolo de gardul viu vocea unei fetișcane mai mărișoare.

— Tu, Berthaldo? Dar bunica dice, că tu trebuie să fi tocmai așa călugăriță, ca eu preot.

— Ah, ce! Vecinica cîntare și rugăciune nu sînt pentru naturelul meu. N'am de fel voce și genunchii mei nu se pleacă bucuroși. Chiar așa nu sînt potrivită pentru mănăstire ca și o libellă. Trebuie să sbor de aici colo și să fiu veselă.

— Însă sora parochului trebuie se fie serioasă și onorabilă, — observă Editha, plecîndu-și capul încît buclele i blondine cădura înaintea și adumbriră obraji ei.

Raoul o privi în față.

— Ești prea frumoasă, Editho, — i dîse și o sărută.

Berthalda își redică buzele, rupse câteva flori de păducel și le mirosi.

— Pui, ce rău miroasă! — dîse

ea sucinduși nasul și aruncînd florile peste gardul viu.

— O, sîrmănele floricele! — observă Editha, apoi le redică și le puse lungă corsetul seu.

Berthalda ridea; dinții ei albi străluciau din fața-i brunetă și ochii-i păreau atît de negri ca niște mure, în cadre albe vineții. Părul i era creț și negru. Ear Raoul avea niste ochi căprii și asemenea păr, peliță mai albă decât soru-sa. Numai lungă Editha părea întunecos băiatul. Ochii acesteia erau vîneți deschiși, umbriți de gene galbinii și arcuiți de sprincene fine; niște bucle moi ca mătasa și blondine ca inul i înzestrau fața. Obrojiarii ei aveau o peliță atît de fină încît toate vîenele transpăreau, mai ales acele din temple și așa numita vîna morții între sprincene. Roșeața o cuprindea la tot cuvîntul, numai buzele își păstrau culoarea de coral și freșcheța umedă. Dacă aceste se deschideau, lăseau se se vadă un șir de mărgele dinți și se audea o voce curată ca și clopoțelul de argint. Pe când Berthalda vorbea în ton afund și vîlău; din

graiul lui Raoul totdeauna resuna melodia metalică, ce umplea catedrala în toate duminicile și încînta toate femeile.

Berthalda smulse niște tinere fire de earbă și le roase verdeața proaspetă; apoi prinse furnici și scărăbuși, le spintecă iute și mîncă lacom interiorul lor dulce.

— Acuma știu pentru ce au albinatele ghimpi, — dîse Editha.

— Pentru ce? — întrebă Raoul.

— Pentru că oamenii le-ar mîncă pe toate, înainte dea duce ele mîierea în țelule.

— Pfui, Berthaldo, — dîse Raoul — cum poți să fi așa grozavă? Scii că bunica nu poate să suferă aceasta.

— Ah ce! Eu fac ce vreau. Ocărituma când va bunica? Ori bătutuma dînsa? Oh! nici odată. Ea știe, bine, că n'as suporta aceasta. Dînsa me iubește, ba foarte me iubește, căci im dice că seamănă ei când a fost tîneră. Eu sînt întocmai ca o francesă. De unde să și trage bunica?

— Din Provence, — răspuse Raoul.

să va împlini prorocia lui „P. Ll.” Europa este încă în agonia reorganizării și nu scim ziua și ceasul, când se va întrerupe pausa, în care ne aflăm astăzi, spre a se face reorganizarea Europei definitiv.

Nu numai monarchia austro-ungară, dară ori care putere europeană se silește a-și găsi aliați pentru eventualitățile din cestiune. Îi dă însă oare Ungariei mâna a face imposibilă și alianța ce o are monarchia ași?

Din cele de mai sus am vădit că Ungaria suferă de mai multe calamități, care în timpurile cele mai normale pot aduce mult rău, țerei, cu atât mai mult înse în timpuri critice. Deci într-o situațiune ca aceasta este o nouă calamitate și limbajul care l poartă, pe drept sau nedrept, față cu o putere, cu care sau lăudat de ani în coace că este rădămul și spriginul Austro-Ungariei.

Limbajul acesta ni s'ar pără nouă cari nu suntem inițiați în arca-nele politice, în fața calamităților deja existente o confusiune budapestană-ungurească, o pierdere a firului, — care însă are să dică ceva, dacă nu mult. Atențiune dar!

Revista politică.

Sibiu, în 17 Septemvrie.

Dela Budapesta anunță telegraful, că criza în ministerul de justiție până aci latentă acum este dată pe față. Afacerea dela „Tisza Eszlar” a provocat în timpul din urmă diferențe între ministrul de justiție Pauler și între procuratura superioară de stat. Diferențele aceste se vor aplană prin delăturarea lui Pauler din ministeriu. Procuratura de stat a fost suspectată de unele diare că e părtinitoare evreilor în afacerea dela „Tisza Eszlar.” Diariului „D Ztg” se telegrafează dela Budapesta, că procuratura va urmări pe „Függetlenség” și „Magyar Korona” cu proces de presă. Ambe foile urmărite, sau urmărind, sunt radicale și tot odată și antisemitice, ceea ce ne îndreptățește a căuta cu oare care ingrigire, în timpurile aceste mișcate, atât la proces, cât și la rezultat și la urmările rezultatului.

Kossuth a nimerit de minune timpul de a-și publica mulțamita sa celor ce iau gratulat la aniversarea de 80 de ani și i au trimis un album 130,000 de subscrieri. Kossuth, respunzând și mulțamind lui Helfy pentru toți, politizează într'un ton violent și recriminează atitudinea „națiunii ungurești” față cu principiile sale politice.

Germania, pare că printr'un articol lung publicat în „Nat. Ztg.”

vrea se abdică Austro-Ungariei pretenția de până acum. Articulul vorbește despre raportul dintre Austro-Ungaria și Germania și exprimă dorința că ar vrea se poată avé (Germania) încredere în alianță cu împărăția atât de variu compusă a Habsburgilor. După ce trece în revistă certele diverse dintre naționalități și tendența Cechilor și Maghiarilor de a stărpi limba germană, scrie următoarele semnificative cuvinte: Cum se poate așeza într'o țară o viață avantajoasă, unde se comit atâtea năvăli și capetele sunt atât de confuze?

Evenimentele din Pojon.

În 28 Septemvrie s'au adunat „sacoforii” în piața cerealelor, toți oamenii ca brații și s'au sfătuit în ascuns. Ori ce jidov trecea pe dinaintea lor era luat în batjocură. Mai târziu s'au dus cu toții în buticile de vinars. Pe la oarele 6½ seara, fiind deja întunec, au eșit din strada Schöndorf cam la douăzeci de bărbați strigând „éljen” și s'au dus în piața regele - Ludovic. Într'o clipă s'au mai asociat la o sută de oameni. Ca și când ar fi resărit din pământ, o masă compactă de oameni s'a pus în mișcare spre piața comitatului. În același timp s'a pus în mișcare o trupă mare de oameni, care venia din strada Kisfaludy și de către Schlossberg, ca și când ar fi venit în urma unui signal; Plebea purta cu sine petri și a început o grindină de petri asupra institutului Todesco. Ferestile zăruiau și mulțimea striga ca și când ar fi eșit din fire. Conflict cu poliția. Căpitanul cetății fu maltratat. Doi oameni ai poliției îmblăteau cu latul săbiei la plebe, care cu petri a silit pe atacatori a se retrage. Mulțimea, în cele din urmă, s'a retras, injurând și strigând, parte spre strada Turnărilor, parte spre partea Gais (caprei). Într'aceea partea cea mai mare a tumultuanților eară a început cu o grindină de petri asupra ferestrelor și a prăvăliilor, spărgând toate ferestrele, câte rămăseau întregi dela tumultul din ziua precedentă. Mulțimea s'a întors apoi strigând și chiudind prin strada capucinilor către Schlossberg. Dela treptele cele late, începând, până în sus spre Schlossberg s'a spart acum toate ferestile. Acum au venit la rând casele din această parte din strada capucinilor. Și aici s'a vădit un ce, care dovedește că revolta a fost pregătită. Pe stradă erau gramezi de petri, cari după cum spun martorii, le aduseră învețeței meseriași încă de cu ziua. Cu petritele aceste s'au spart toate ferestile. De astă dată petritele se aruncau cu atâtea ve-

hementă, încât în multe locuri nu se sdrobi numai sticla, ci și crucile de la feresti sdrobite și bucăți de zid cădeau pe stradă. Ne mai fiind petri s'au spart prăvălii și cu bucățile de lemne sdrobiau ferestile rămase întregi. Începuseră sburături nenumărate a sparge și ferestile sinagogei, când de pe Schlossberg se dă signalul de alarmă. Miliția venea în marș. Soldații (1 companie) au alungat cu baionetele mulțimea din fața sinagogei și au împins-o în strada capucinilor. Curățind cu baionetele și strada aceasta a arestat vre o douăzeci de indiviți, mai cu seamă lucrători, între cari mulți beți și fără ocupațiune. Nici o arestare nu s'a putut face neted. Plebea se întrepunea pentru fie care din cei arestați. Pe un junșan au trebuit săl escorteze opt oameni de ai poliției cu săbiile trase. Și asupra miliției s'a îndreptat furia plebei. Nenumărați tumultuanți s'au apucat de baionetele soldaților și le fereau cu mâinile și bastoanele. În piața regelui Ludovic pe neașteptate soldații au fost încungiurați de oameni și oprit de a se mișca mai departe. În patru casuris'au frânt baionetele și bucățile aruncate de escedenți între risete de batjocură la picioarele soldaților. Abia pe la 10 oare din noapte linisea părea restabilită.

29 Septemvrie. Cu toată ploaia torențială și în seara aceasta s'au adunat plebea. Ea pare a fi organizată. La un signal dat cu o fluieră se încep chiuiturile și la alt signal succesează. Tumultuanților li a succedat a străbate prin strada Viereimer și calea palisadelor în strada nobililor și Kisfaludy, unde au jefuit și demolat cu totul neguțătoria lui Kohn. Miliția, care eșise, n'a fost de ajuns. Primarul a cerut dela comanda locală sucurs, fiindcă revolta amenința de nou. În piața cerealelor un soldat fu lovit cu o peatră de ia sărit un ochiu. Un civilist de un soldat fu străpuns cu baioneta pe timpul când soldații au dat năvală asupra mulțimei. În Blumenthal cărcima la „boul alb” a fost prădată, hainele de pat țêrite în stradă, dintre celelalte ale casei parte se sdrobiră, parte se jefuiră. Fabrica de spirituoase a lui Stein și Iritzer a fost bombardată cu petri și sparte toate ferestile. Vinarsăria lui Fischer o a spart mulțimea și a beut vinarsul s. a. m. D. decâte ori sbura vre o bucată de mobilă pe stradă mulțimea striga „Eljen Istsozy” Cu un cuvânt, dice „Pressburg. Ztg.” tocmai că la 1848 când mobul din Pojon a salutat soarele libertății eară cu o jăfuire de jidovi.

Diariului „D. Ztg.” i se scrie din Pojon în 30 Septemvrie între alte:

„Ceea ce este mai reu, nimenea nu crede în sfârșitul revoltei și cine poate fuge la Viena. Autoritățile sunt acum foarte energice; fac tot ce este omului cu putință ca să impedeze alte scandaluri. Concursul dela țeară însă mai cu seamă Slovaci, cari după cum dic ei sunt chemați a face liniște nu se sfârșesc. Dela cine sunt banii?...“ (Unii spun că s'au împărțit bani între revoltanți și acei ce au împărțit banii, încuragiau la revoltă).

În 30 Sept. n. dimineața a sosit un comisar guvernial Iekel faluși cu plenipotență extraordinară. La stăruința acestuia magistratul a publicat că de ași încolo în teritoriul cetății dela 7 oare seara ori ce adunare este oprită și mai mult decât cinci oameni nu este permis a se aduna la un loc. Adunările mai mari se vor risipi cu putere armată. Se vor mai concentra trupe afară de cele ce sunt în garnisoană.

Toate neguțătoriale, cafenelele și cărcimele se închid la 7 oare seara. Despărțeminte de soldați la sunetul tobelor cerculează dela 7½ oare seara pe strade.

Din unele citate a le diariului „D. Ztg” se vede, că sunt foi, cari prezentează lucrurile și în altă față decum le am vădit mai sus. Sunt foi cari aruncă vina asupra jidovilor, ca provocatori.

La Afacerea dela Tisza-Eszlar.

„Pesti Hirap” scrie:

„Nu scriem nici pentru Evrei nici contra Evreilor. Preste tot noi ne ocupăm numai în intervaluri mari cu afacerea dela Tisza Eszlar. A fost o nenorocire când s'a amestecat în afacerea aceasta cestiunea evreească Sau că hahamii au ucis pe Estera Solymoși s'au n'au ucis-o; sau sunt vinovați sau nevinovați. Evreimea n'are nimic de a fece cu aceasta. Clarificarea acestei afaceri este treaba curat a judecăței. Dar acum cestiunea evreească este mestecată întrânsa și din ea s'a desvoltat o problemă politică și socială, discutată cu pasiune de semitism și antisemitism.

„Investigațiunea a degenerat în urma acestora atât de mult, încât i s'a pierdut caracterul judecătoresc cu totul. Investigațiunea a devenit un scandal cunoscut în toată țeara, din care se pot desvolta scandaluri noi. Justiția ungurească este amenințată de ruină completă. Cearta socială a intrat în sala judecăței. În opiniunea publică numai e de aici încolo vorba de eruarea adevărului; ea vede numai judecatori și procurori semitici și an-

— Da, din Provence. Și eu trebuie să par a fi de acolo. Pentru aceea m'a învățat cântecele pe cari le cânta părintele meu. Pe tine nu te poate vedea, Raoul, căci tu sameni mamei noastre.

— Dar ce a făcut mama voastră? — întrebă Editha și făcu niște ochi mari.

Pelița lui Raoul deveni mai întunecoasă cu o nuanță.

— Nici odată n'am întreat-o — duse el.

Editha roși, încât ochii i se umplură de lacrimi.

— Eu știu, — duse Berthalda, — dar nu voi spune.

— Și totuși vrei să fii călugăriță? — întrebă Editha.

— Voiu fi ce vreau. Pentruce este purgatoriu, decumva pentru părinți ai să suferi pedeapsă în toată viața?

Și mână în mână plecară pe pardoseala colțuroasă a orășelului, între căsile cu acoperiș înalte țuțuite, cu gîmuri și cu balconuri decorate. Amândouă fetele purtau nesce legături de gât frumos gătite și rochii

lungi; ear băiatul negru se potrivea bine cu părul brun a lui Raoul. Trăsătura melancolică în fața lui făcea pe trecători să se întoarcă adese spre el. Toți trei mergeau așa de liniscit și măsurat, ca nise oameni mari, căci gânduri mari cuprindeau mintea lor.

Lui Raoul i părea că este deja preot; Editha se simțea aproape ca o tineră călugăriță și Berthalda se anticipa ședând în o lectică, dusă de servitori, în rochie de brocat auriu, cu o scumpă catenă de gât și cu inele pe toate degetele sale. Nici nu mai vorbeau, într'atâtea era de ocupată fantasia lor.

Pe treptele de peatră înaintea casei întâlneau pe bunica lor, care tocmai se reintorcea dela biserică, în rochie d postav greu, cu ceapță aurită, ținând în mână cartea de rugăciunii, pe care chiar așa strălucea aurul și petritele seumpe, ca și pompoasa ei legătură de gât.

Bétrâna avea tocmai așa ochi vii și negri ca Berthalda și nas cârligat. Dinții ei erau sênătoși, deși cam galbeni, mersul său hotărît și sigur, ta-

lia-i naltă și uscăcioasă. Toți oamenii se temeau de densa, afară de Berthalda pe care o mărări peste măsură, pe când Raoul rar se bucura de câte o vorbă pretinoasă, ear de vre o delicateță nici odată n'avea parte.

— Întră și tu, Editho, — duse ea. Ia-ți remas bun dela Raoul, că el trebuie să plece la mănăstire, unde are se învețe, și de acolo numai arare ori poate veni acasă.

Ochii Edithiei se umpluse de lacrimi, dar ea le șterse iute, înforcându-și capul, ca nu cumva bunica nemiloasă și temută a pretinului ei să bage de seamă lacrimile.

Raoul era și el trist sub impresiunea despărțirii; dar de altă parte inima i-se înălța de mândria cugetului, la ce pozițiune onorabilă are să se urre. Cât de mult l'a durut dară, când bunica ducându-l la școală, în fața lui rostii aceste:

— Mă rog să tratați pe pruncul acesta cât de strict; că se poate presupune, că dînsul are înclinare pentru tot răul — dela mamă-sa! — adause mai lin.

Dar Raoul totuși auzi și mult timp nu putu să-și învingă mânia, ce-i stêrniră cuvintele aceste.

Reverenții domni supuseră băiatul numai decât la disciplina cea mai aspră; dar în curând slăbiră din asprime, căci el deveni unul din cei mai buni studenți și remase același.

Și ca săl supună la probe, îl espuseră la fel de fel de încercări; dar el remase neclintit și stêrni mirare în profesorii săi prin statornicia sa.

Când el întâia oară se reîntoarase acasă în ferii și se întâlni cu Editha, purtarea lor era măsurată și confusă. Această înse mai târziu dispără, și apoi, întocmai ca în frumoasa pruncie earăși se preumblară prin păduri și câmpii, ba feriile din ce în ce aveau pentru ei mult farmec, și înainte cu luni se bucurau de ele.

Dar odată urmă o despărțire mai lungă, căci Raoul avea să se pregătească la primul grad al hirotonirii. Multe oare lungi se preumbla dînsul în sus și jos pe cărările crucișe, ținând în mână cartea, pe când soarele lumina peste păreți în toate părțile

tisemitici, cari se ceartă se învinue reciproc și caută a tirî cercetarea când în direcțiune semitică, când în antisemitică.

„Despre Bary s'au pus în circulațiune faime, că silește martorii să mărturisească în sens antievreesc. Pe viceprocurorul Havas îl învinovătesc foile că silește pe martori a depune în favorul acusaților. Să ție odată în mod autentic, că martorii cari au mărturisit contra Evreilor au suferit torturi; de altă dată se desmint scirile privitoare la torturi. Martorii înșiși revoacă ați ce au depus eri; ei depun într'un fel înaintea procurorului și earăși într'altfel înaintea tribunalului. Ei vor să facă și unuia și altuia pe voie. Nici o scire nu mai poate ave credemēt; pentru că în urma fiecărei vine desmintirea. Investigațiunea a eșit din ogașile sale naturale, sau nu s'a mișcat nici odată întrînsele. Nu se mai caută după vinovăția sau nevinovăția acusaților. Se rescotesc arhivele ca să se scoată la lumină trecutul, vieța de mai nainte și faptele persoanelor cari au influență asupra pocesului.

„Fie cine, până și opiniunea publică a perdut toată obiectivitatea și judecata liniscită. Procedura organelor justiției se judecă după punctul lor de vedere semitic ori antisemitic.

„Apărătorii înșiși au devenit obiect de agresiune. În mijlocul anarhiei complete a spiritelor s'a uitat, că apărarea este o datorință sfântă a apărătorului. Nici ucigătorul de tată, paria, monstrul cel mai infam și mai detestabil nu se poate priva, în statul de drept, de apărare. Și istoria nu cunoaște esemplu, că apărătorul ar fi fost condamnat pentru că a exercitat dreptul sfânt ai apărării.

„Tocmai aceste toate dovedesc că starea de astăzi nu mai poate ține și mai încolo.”

Mai departe articolul aproabă că guvernul nu s'a amestecat în afacere și pledează pentru delegarea tribunalului din Budapesta ca unicul competent de a aduce lumină în afacerea încurcată.

Cât pentru preținsele torturi articolul crede, că este o afacere separată, asupra cărei eară trebuie să se facă lumină, ca să nu rămână reputațiunea țerei compromisă.

Varietăți.

* (Părechia princiară de coroană) a plecat eri dela Gurghiu. Principele de coroană este mulțumit cu rezultatul vânătoarei, pentru că cetim, că în șapte zile, vânătorii au vâdut 40 urși, dintre cari trei sunt împușcați și patru răniți greu.

micea grădini a mănăstirii; merișorii răspândiau miros și rađe reflexive atingeau fața junelui, care în evlavie adâncă și liniscită se pregătea a deveni un servitor al cerului.

Berthalda într'aceste nu se desvoltă așa armonios: caprițiile sburdalnice ale ei făcure bunei mult timp atâtea glume, încât dēnsa nici nu se gândi ale modera. Nu-i păsa mult, dacă limba ascuțită a nepotei sale ofensă pe cineva; oamenii merita aceasta. Berthalda era între ei mai cu minte; firesce dară, că trebuia se aibă pismași. Și era mai bine, că pismașii se temeau de dēnsa se o fi ofensat. Copila devni o frumsețe particulară, și bunica se bucura mai mult cu cât aceasta frumsețe devenia mai audică și mai îmbătătoare.

— Dacă nepoata mea va iubi odată, amorul ei are să fie plin de pasiune ferbinte, — țiea bētrāna si suridea.

Editha avea se suferi mult dela pretina sa, rămase totdeauna blāndă și răbdătoare. Ce n'ar fi suferit dēnsa dela sora lui Raoul! Mamă-sa o tri-

* (De ale armatei). Principele de coroană Rudolf este denumit comandant al divisiunii IX de infanterie.

* (Pensionat). LMC. David Gyurits de Vitesz-Sokolgrada, comandant al divisiunii XVI de infanterie (Sibiu) trece la cererea proprie în pensiune (domicil în Viena). Cu ocaziunea aceasta fu decorat cu crucea de comandator a ordinului leopoldin cu decorațiunea de resboiu, fără tacsă.

* Bar. Anton de Schönfeld LMC, fost comandant militar în Triest este denumit comandant al Transilvaniei.

* (Chirotesire de protopresbiter.) Escelența Sa I. P. S. D. Archiepiscop și Metropolit al nostru Miron Romanul a binevoit Duminecă în 19 Septemvre sub sânta liturgie a chirotesii într'u protopresbiter pre onorabilul presbiter militariu din Viena, aparținător la archidieceasă Sava Popoviciu, care pentru meritele sale fu distins de Maiestatea Sa cu titlu de protopresbiter gr. or. în armată.

* (Convocare) Membrii despărțământului cercual II al asociațiunei Transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, precum și toți aceia, cari se interesează de înaintarea scopului asociațiunei sus arătate, sunt invitați a participa la adunarea generală, care se va ținea în comuna Breaza la 15 Octombrie 1882 st. n. la 10 oare am.

Despărțământul cerc. II. Făgăraș în 23 Septembrie 1882.

Alexandru Micu, Georgiu Negrea,
direc. desp. actuariu.

* (În adunarea ordinară) a reprezentanții comitatensi din comitatul Sibiuului dela 14 Octomvre a. c. se vor suplini următoarele posturi oficiale devenite vacante.

Postul pretorial al cercului Sibiuului și Noerichului și postul vacant al I lui vichenotar comitatens, eventual căteva posturi de adunări pretorials sau vichenotari și în fine postul unui medic cercual al Talmaciului cu reședința în Talmaci.

Suplicele pentru câștigarea vre unui oficiu din cele memorate, sunt a se adresa dlui președinte al comisiunei candidatoare, Il S'a comite suprem.

* (Încunoscire) P. T. dd. membrii activi ai „Reuniunei române de cântări” sunt poftiți a se înfățișa Mercuri în 4 Octomvre n. a. c. la oarele 6 seara; în sala Nr. 24 a Seminarului Andreian, spre a reîncepe probele de cântări.

mitea mai adese ori acolo decât cum i plăcea ei, mai ales de când a sosit în oraș fiul unui negustor mare și bogat, numit Tassilo, sub pretestul de a cerceta pe un negustor de acolo, dar în realitate, spre a-și aduce o nevastă frumoasă și bogată. Berthalda i fu aleasă ca atare, de care avea să se înamoreze, ceea ce el nici nu credea un ce greu, după ce ia vâdut frumoșii ochi negri. Berthalda ridea de pērul lui blond, de mustețele-i fine și ochii lui vineți, precum și de cio-rapii-i de mătase nete și strâmți și de multele îmbrăcăminte pompoase ce purta; dar totuși totdeauna îl privia ascunsă, decâte ori dēnsul trecea călare pe sub fereasta lor și totdeauna roșia când îl întâlnea.

— Nici fetița mea nu era urâtă! — gāndea mama Edithiei și o îmbraca cu multă băgare de seamă, în rochie de lână sură deschisă, cu busunar de catifea neagră, cu a cărei legături rochia se trage puțin în sus, ca sub vestmētul vāt să se vadă. Corsetul se alipea neted de peptul fraget, asemenea și mănecile, a căror dantele lāsau să

Acei dintre P. T. domni și doamne cari voesc a se înscrie de membrii noi, activi ai reuniunei să binevoiască a se însuia la prezidentul reuniunei, Dr. Aurel Brote, sau a se înfățișa în amintita localitate la timpul fiesat pentru probe.

Sibiu în 1 Octomvre n. 1882.

Directiunea.

* (Cine a descoperit Borsecul? În „Sieb. d. Tgblatt” cetim că un pēcurar românesc dela Săliște a descoperit puterea și folosul apei dela Borsec. Secuii au cunoscut apa și au beut dintrinsa și pentru acrima ei au numit-o *borviz* (apă-vin); sālīstea-nul inse au fost care a făcut-o cunoscută în lume și adevă în chipul următoriu: Dintre Săliștenii cari veniau cu oile din părțile Dunărei de jos la pașunatul de vară în munții Ciucului, unul s'a bolnăvit pe cale și a ramas zăcend în câmpul din apropierea isvorului, care câmp purta deja numele „borszekmező.” Sălișteanul a beut din apă și s'a spălat pe mâni și pe picioare cu dēnsa. În curend omul s'a simțit recreat și întărit. După ce a ajuns acasă nu putea spune destul despre isvorul cel minunat din Secuime. Colonelul dela Orlat (dela regimentul I, ear un II, român de granițeri) a auđit despre isvor și despre însușirile lui și a gândit la un pretin al său ce era bolnav în Viena, i a scris, și acesta cercetand mai de aproape prin statul major al granițerilor secui din Ciuc, a aflat că apa are foarte mult acid carbonic. Günther, așa se chema pretinul colonelului de și era bolnav de moarte a venit în Transilvania și cu mare necas a ajuns la isvor. După o cură de 6 săptămāni Günther s'a însănătoșat, s'a întors la Viena, s'a căsătorit și pe la începutul secului ca liferant, în timpul resboiului francez, a devenit om bogat. La 1804 Günther și cu Zimmetshausen au luat în arēndă isvorul Borsec dela comunele Ditrēu și Szārhegy pe 28 de ani.

* (Foc). În Lovnic a ars în 15 clădirile economice cu proviziunile dintrînsele a 32 de țerani.

Posta din urmă.

Diariului „Ellenzék” se telegrafează:

Pojon 2 Oct. n. Numărul arestaților 109, în mai multe strade la cinci pași stă un soldat.

În comitatul Pojonului tumulturile au luat dimensiuni mari. În Cseklész, Szt György, Ivanka, Sáp au isbucnit agresiuni în contra Jidovilor. În Cseklész tumultuanții au prădat prăvăliile evreesci și apoi le-au aprins.

Dintre Evreii atacați a murit Roza Fleischmann. În Szt György.

se întrevedă brațele și la cot formau umflături. Dela corset până la gātul alb ca zăpada se întindea o cămășuță făcand nisce crețe fine. și se încheea sub bărbie prin o legătură drăgălașe.

Toate aceste însăși mama le-a pregătit și privea cu plăcere copila sa frumoasă, a cărei pēr undulant nu'l împleti deși vecinele îi recomandau aceasta.

Editha n'avea nici ideie de tainica dorință a mamei sale, întră dară vecelă și nepreocupată la Berthalda. Dar deveni confusă, când mult amintitul și frumosul Tassilo, pe care deja tot orașul îl numia logodnicul „drăcoasei”, o privea cu băgare de seamă și în aceea după meadădi se întoarse mai de multe ori cătră ea. Atunci Berthalda totdeauna își îndrepta spre tinērul săgețile spiritului său, dar de multe ori o păția rēu. El se apără isteț și astfel de multe ori se stērnia din aceasta o glumire veselă, în care — ca în o hărțuială de cavalerie ușoară — numai ici-colo rānea câte o lovitură,

(Va urma.)

Hrudka esecutorul de dare a organizat agresiunea; a promis poporului arme.

Agresiunea din Comunele vecine s'a început la inițiativa țeranilor agricultori, căror s'au asociat și poporul de rēnd. Pe Hrudka a vrut poporul se 'l apere ca să nu 'l aresteze, dară în sfârșit fu arestat dimpreună ca alti de ce complici. **Dragonii fură primiți cu o grindină de petri de pe coperișele caselor.** În Ivanka și în Récs au restabilit ordinea pompeiierii.

Pojon 2 Oct. n. Pentru Cseklész, Szt György, Szempez și Stomfa se cere sucurs nou. În Cseklész preotul catolic cu capul descoperit, cu cruciflesul în mână a pășit în mijlocul mulțimei și a pus capet agresiunei care durase 8 oare.

În Pojon (2 Oct.) o trupă de oameni resvrătitori s'a ciocnit cu miliția. După o încăerare scurtă resvrătitorii au fost bătuți și conducătorii lor arestați.

În foile germane de aici: Budapesta 2 Octomvre n. Un emis a lui Tisza îndreptat cătră toate municipiile exprimă convingerea: Municipiile indignate de escessele detestabile, petrecute în Pojon sub firma antisemitismului și imitate de unele comune din comitatul Pojonului, vor evita, conform îndatoririlor sale, astfel de evenimente, eventual vor suprima turburările ce s'ar arăta cu toată energia puterii publice, și față cu cei culpabili vor aplica toată asprimea legii. Negligență sau procedere moale nu se va suferi. Ministrul așteaptă dela municipii să suprimă în germină încercările de agitațiuni, ear pe agitatori să-i dea pe mâna legii. Ministrul va sprigini municipiile cu toată energia și puterea publică.

Loterie.

Sâmcătă în 30 Septemvre 1882.

Buda :63 60 7 22 59

Bursa de Viena și Pesta

Din 30 Septemvre n. 1882.

	Viena	B. pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.30	119.20
Renta de aur ung. de 4%	87.70	87.75
Renta ung. de hārtie	86.85	86.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.60	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.20	90.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	109.75	109.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.75	94.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.50	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	97.75	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane	98.35	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	97.75	97.75
Sorți unguresci cu premii	117.—	117.50
Sorți de regulara Tisei	109.60	109.75
Datorie de stat austriacă în hārtie	76.75	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.30	77.30
Renta de aur austriacă	95.45	95.50
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	825.—	827.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	304.25	304.75
Acțiuni de credit austr.	317.10	316.80
London (pe polița de trei luni)	119.10	119.20
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.65
Napoleon	9.43 1/2	9.45
100 marce nemțesci	58.20	58.15

Nr. 367

[233] 3—3

CONCURS.

În protopresbiteratul gr. or. al Agnitei sunt de a se ocupa următoarele posturi învățătoresci;

1. Vecerd, cu salariu anual de 160 fl. parte din subvențiunea dela comună, parte dela popor, quartir, grădină de legumi și lemne de foc.

2. Ighid Dorf-romānesc, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir, gradină de legumi și de lemne de foc.

3. Ilimbav, cu salariu anual de 150 fl. din subvențiunea dela comună.

cuartir, grădină de legumi și lemne de foc.

4. Sasauși, cu salariu anual de 150 fl. din subvențiunea dela comună cuartir, grădină de legumi și lemne de foc.

5. Fofeldea, cu salariu anual 100 fl. din subvențiunea dela comună și 50 fl. dela popor cuartir, și lemne de foc.

6. Calbor, cu salariu anual de 150 fl. din subvențiunea dela comună cuartir, grădină de legumi și lemne de foc.

Concurenții au așî substerne suplicele concursuale instruite conform Statutului organic, și regulamentului de învățământ până la finea lui Septembrie a. c. la acest oficiu protopresbiteral.

Nocrichiu în 4 Septembrie 1882. În conțelegere cu comitetele parohiale concerninte.

Gregorin Maier m. p.,
adstr. ppresbiteral

Nr. 307 [225] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea stațiunii de învățatoriu la scoala confesională gr. or. din Mateiaș protopresbiteratul Cohalmului, până în 25 Septembrie a. c. v.

Emolumentele sunt: 100 fl. v. a. ce se vor plăti în 4 rate, cuartir în edificiul scoalei, și lemne pentru încălzit.

Suplicanții vor avea așî ascerne petițiunile lor instruite conform „Stat. Org.” la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat. Cohalm 3 Septembrie 1882.

Comitetul parohial concerninte în conțelegere cu

Niculae Mircea m. p.
adm. ppresb.

Nr. 311 [227] 2—3

CONCURS.

Pentru postul de adiunct la scoala rom. gr. or. de fetițe din Sibiiu cetate se deschide prin aceasta concurs până la 19 Septembrie a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post (oarele de instrucțiune numai înainte de ameași) sunt:

1. remunerațiune de 150 fl. v. a. la an în rate lunare.

2. locuință liberă de două odăi

3. doi stângini lemne de foc.

4. folosirea grădinei scoalei, ce are a o cultiva, cari toate laolaltă compute dau suma pe 240 fl. v. a.

Doritorii sășî astearnă petițiunile instruite în sensul legii la oficiul parohial gr. or. al cetății Sibiiu, unde se pot afla și condițiunile mai de aproape.

Sibiiu 1/13 Septembrie 1882. În conțelegere cu Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral.

Iacob Bologna m. p.,
pres.

Nr. 3525 Scol. [237] 3—3

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu de 100 fl. din fundațiunea „Francisc Iosifiană” se escrie concurs cu termenul preclus până la 30 Septembrie a. c. st. vechiu.

La acest stipendiu pot concurge ascultători la vre o academie de drepturi din patrie, având a instrui cere-rile sale:

a) cu atestat dela oficiul parohial spre legitimarea, că concurențele este greco-oriental;

b) cu certificat de înmatriculare la vre o facultate de drepturi din patrie, respective atestat despre studiile juridice din ultimul semestru al anului scolastic 1881/2.

c) cu atestat despre starea lor materială.

Sibiiu, 31 August 1882.

Din ședința consistoriului archidieceșan, ca senat școlar.

Nr. 138. [236] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala confesională gr. or. din Galați, protopresbiteratul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata 200 fl. v. a.

Cuartir liber în edificiul scoalei.

Concurenții aude așî asterne suplicele lor instruite conform regulamentului congresual din 1878 până la termenul indicat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Borgo-joseni, 4 Septembrie 1882. În conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Buzdug m. p.
adm. ppresbit.

Nr. 320. [235] 3—3

CONCURS.

În protopresbiteratul gr. or. al Reghinului sunt de a se ocupa la scoalele populare confesionale următoarele posturi învățătoresci:

1. În Toplița română, cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir în edificiul scoalei, — lemne de foc și grădină de legumi;

2. În Deda, cu salariu anual de 250 fl. v. a. și cuartir în edificiul școlar;

3. În Mesterhaza, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir și lemne;

4. În Potoc, cu salariu anual de 75 fl. v. a. și cuartir

5. În Ibanesci, cu salariu anual de 150 fl. v. a.

6. În Filea, cu salariu anual de 100 fl. v. a. și cuartir.

7. În Mureș-Cuesdiu, cu salariu anual de 100 fl. v. a. cuartir și lemne;

8. În Răstosnea, cu salariu anual de 100 fl. v. a. și cuartir.

9. În Polăți cu salariu anual de 100 fl. v. a.

10. Săcalul de munte (Erdőszakál) cu salariu de 100 fl. v. a.

Petenții au de așî substerne suplicele concursuale, instruite conform statului organic și Regulamentului din 1878 și cu documente publice despre cunoscința limbei maghiare în gradul prescriș de lege pentru propunerea în scoalele populare — la subscrisul (p. u. Reghinul sășesc) cel mult până în 1 Octomvrie a. c. st. v.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinului.

Idicel 5 Septembrie 1882.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 157 [226] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățatoriu la scoala gr. or. din comuna Vistea superioară. cu termenul până la 26 Septembrie st. vechi.

Emolumente:

1. Salariu anual 150 fl. din subvențiunea comunei.

2. Cuartir natural și 2 stângini de lemne.

Petițiunile concursuale instruite conform legilor vigente sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Avrigului în Avrig.

În conțelegere cu comitetul parohial Oficiul protopresbiteral al tractului Avrig.

Nr. 363 [231] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante de classa a III din comuna Treștia, protopresbiteratul gr. or. al Zărandului, escriinduse concurs pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriu Archidieceșan dto 13 Iunie a. c. Nr. 1804 B. și neconcurând nimenea la primul concurs: se escrie a doua oară concurs cu termenul până în 30 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

1. Usufructul unui frust de pământ și al cimiteriului;

2. Câte una măsură de cucuruz nesfărmit dela 85 familii;

3. Venitele stolari. Toate acestea computeate preste tot aduc un venit anual de 313 fl. v. a.

Suplicele concursuale instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parohii sunt a se adresa până la termenul sus indicat oficiului protopresbiteral din Brad.

Brad, 30 August 1882.

În conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Georgiu Părau m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 2857 1882. [240] 2—3

Publicare de licitațiune.

Dreptul de cărcimărit în comuna Avrig, comitatul Sibiiu-lul se va esarēnda în ziua de 15 Octomvrie 1882 st. n. pe timp de trei ani adecă din 1 Ianuarie 1883 până în 31 Decemvrie

1885 st. n. în licitațiune publică și anume în următorul mod:

1. Cărcima de sub Nru 181 dimpreună cu cărcima de sub Nru 193 cu prețul strigării de . 1455 fl.

2. Cărcima de sub Nr. 2 dimpreună cu cărcima de sub Nru 132 cu prețul strigării de . 1087 fl.

3. Cărcima de sub Nru 304 dimpreună cu cărcima de sub Nru 345 cu prețul strigării de . 1200 fl.

Tot în ziua aceea se vor mai esarēnda în licitațiune publică:

4. Moara din sus aparținătoare comunei Avrig cu prețul strigării de 1200 fl.

5. Moara din jos aparținătoare comunei Avrig și fondului sērăcilor din orașul Sibiiu cu prețul strigării de 2000 fl.

Aceia, cari doresc a participa la această licitațiune, vor fi datori a depune un vadiu de 10 percente al prețului strigării încă înainte licitațiunii, carea se va începe la 10 oare dimineața în cancelaria comunei Avrig și sunt datori a declara cumcā cunosc condițiunile detaiate, cari se pot lua la cunoscință și în cancelaria subscrisului pretore cercuale și în cancelaria comunei Avrig în oarele oficioase.

Talmaciu în 21 Septembrie 1882 n.

Dela pretorele cercului.

Nr. 1193 urb. 1882. [239] 2—3

Publicațiune.

Pentru pertractarea segregării cerute de veduva con. Teleky Miksa în numele orfanului după cont. Teleky László contra locuitorilor din Niriș (Nagy Nyires) se pune di de pertractare pe 3 Noemvrie 1882 și eventual și cele următoare la fața locului în Niriș (Nagy-Nyires.) Despre ce interesații se încunoscințează.

Dej, 31 Maiu, 1882.

Veszprémi Antal,
jude esmis.

Nr. 1602. urb. 1882. (238) 2—3

Publicațiune!

Spre a se pertracta cererea fostei comune urbariale Szurduk oontra baronilor Wesselényi Bela și Iozsika Leo pentru segregarea pădurilor și a pășunitelui, se pune di de pertractare pe 24 Octomvrie 1882 și următoarele la fața locului în comuna Szurduk, despre ce se încunoscințează cei interesați.

Primul esemplariu al cererei este depus la tribunalul regesc din Dej, al doilea la primariul din Szurduk.

Din ședința tribunalului reg. din Dej, ținută la 29 Martie 1882.

Invitare la subscripțiunea

de acțiuni încă la dispozițiune a 100 fl. de ale „celei dintăiu fabrici transilvane de lumini de stearin în Sibiiu.

Acțiunile subscrise au a se solvi în ratele următoare:

25% adecă 25 fl. per acțiune la subscrere

25% „ 25 „ „ „ până la 15 Noemvrie

și 50% „ 50 „ „ „ „ până la sfērșitul lui Decemvrie a. c.

Posesorii acestor acțiuni date acum se bucură, întru cât vor fi solvit punctuos până la sfērșitul anului plățile, de pretensiunea deplină la dividendă ce va resulta la sfērșitul campaniei curente, va se dăcă la sfērșitul lui Iunie 1883.

Dorind cineva informațiuni, comptoriul fabricice (strada Turnului (Sag-gasse) Nru 27) este gata ale da cu toată promptitudinea. Aici se poate vedē și bilanțul general din urmă, conform căruia după dotarea fundului de rezervă cu 10% și alte desșărcinări, sau plătit acționarilor circa 8% dividendă per anno pe campania încheiată la sfērșitul lui Iunie a. c.

Di P. J. Kabdebo, banchier în Sibiiu, este autorisat a primi subscrerii, precum și a încassa și cuita solviri de rate.

[248] 1—3

Cea dintăiu fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

a lui

Francisc Walser

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă preoțimei înalte, curatorilor și episcopilor

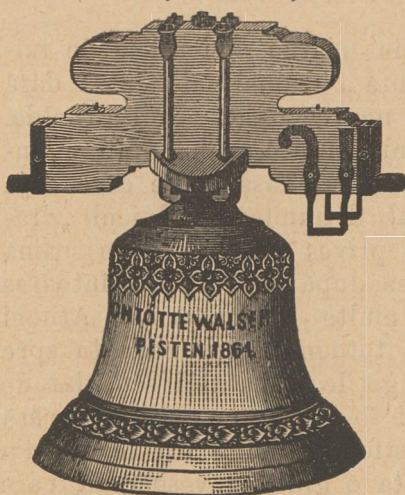
turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie,

care esistă de mulți ani și e proveđiută în abundență cu cele mai noue mijloace ale tehnice și corespunde tuturor recerintelor.

Clopotele se toarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mai departe recomandă același bogatul seu deposit de proaste de foc și de grădini, sorburi (pumpe), fântâni de casă și de grădină, întocmeli de scaldă etc.

La dorință, cataloage gratuite și francate.

(232) 5—20